

ή δὲ κυρὰ Μικάδωνα καὶ τὴν σκυῖν τοῦ τρέμει
 κί' ἐργάζεται 'σὺν ἀργαλεῷ κλειστῇ μὲς 'στὸ χαρμί.
 'Εκεῖ ποῦ λές, βρέ Περικλῆ, ὅπου τὰ πάντα φλέγονται,
 ὁ Παπαζιανικόπουλο: καθίγρον δὲν λέγονται,
 οὐδὲ καμμιὰ βλαχόκαλτα τοῦ τρισενδέου κράτους
 'μπορεῖ νὰ κάμῃ σαματὰ γιὰ τὸ στρατοῦ τοῦς πάτους,
 οὐδὲ καμμιὰ κολορωτὰ δὲν φαίνεται φανέρι,
 γιὰτι δουλεύει βούρβουλας καὶ δυνατὸ σπηλιζέρι.
 'Εσχάτως ὁμως, Περικλῆ, ὁ κύριος Μικάδω
 ποῦ φαίνεται πῶς ἔγινε ὄλιγον ἰ σκαρτάδω,
 καὶ θέλει σώνει καὶ καλά ἡ φλογερά τοῦ φύσις
 νὰ φέρῃ 'στούς 'Ιάπωνας μικρὰς μεταρρυθμίσεις,
 κί' αὐτὸ ἐρήθιος πολὺ κάθε σπέρν 'Ιάτωνα
 κί' ἠκούσθησαν φηβισμοὶ καὶ χίλια δὴ παραπάνω,
 ἀν δὲ ὁ Βούδδας κοιμηθῆ καὶ δὲν ἀπλόση χέρι
 θαρρὰ πῶς μὲς 'στὸ κόκκαλο θὰ φάσθῃ τὸ μαχαίρι.
 'Εκεῖ ποῦ λές, βρέ Περικλῆ, τῶν εὐγενῶν τὰ σίγη
 πηγαίνου 'σὺν περὶπατον καὶ 'στούς χοροῦς μὲ ἔψη,
 κί' ἂν εἶσαι ἀπαξ εὐγενής θὰ φέρῃς μόνον ἕνα,
 ἀν εἶσαι ὁμως δις καὶ τρίς ἰπσότης σὰν κί' ἔμένα,
 θὰ φέρῃς περισσότερα καὶ οὕτω καθεζῆς,
 κί' ἐκ τούτου διακρίνεται ὁ κάθε μπαταξῆς,
 μὲ ἄλλους λόγους δηλαδῆ, ἀν τὰ σπαθὰ μετρήσῃ,
 τῆς εὐγενείας τῶν βαθμῶν 'μπορεῖς τὰ ἔνοησῃ,
 ἐνθ' ἔδω, βρέ Περικλῆ, 'στὴν γῆν τῶν Παρθενώνων,
 καθάνας εἶν' ἐλευθερὸς καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον,
 κὰν ἀγενής, κὰν εὐγενής καὶ ἄνθρωπος ἐν' ἐταί,
 καὶ κρύβῃ 'στὸ σιλάχι τοῦ σοκ μαχαίρια θέλει.
 Τοιαῦτα ὡς πρὸς τὴν χρυσὴν τῶν εὐγενῶν ἀγέλην,
 ὁ δὲ Μικάδωσ φαίνεται τὰ μέλιστα Φιλέλλην
 καὶ μεθ' ἡμῶν εὐρίσκειται εἰς σχέσεις ὁμαλάς...
 Μ.—Μωρὲ τὰ εἶδες δὲλ' αὐτὰ ἡ κουτουροῦ 'μιλῆς;
 Φ.—'Αν καὶ μοῦ εἶναι ἀγνωστος ὁ τοῦ Μικάδωσ ὅπος,
 ἀλλ' ὁμως τὸν φαντάζομαι κί' ἐγὼ τοιοῦτοτρόπως.
 Π.—'Ὅστε δὲν εἶδες τίποτα, διαόλου μπελιδιάνη.
 Φ.—Τὰ εἶδα, τὰ φαντάζομαι, εἰς τὸ ἴδιο κάνει...
 κί' ἂν θέλῃς νὰ πεισθῆς καὶ σὺ περὶ τῆς ἀληθείας
 εἰς τοῦ Μικάδωσ πῆγαίνε τὴν χώραν ἀπ' εὐθείας,
 κί' ἂν ὅπως τὴν ἱστορία δὲν τὴν εὐρῆς ὁμοίαν,
 ὁ ἀφαλός μου νὰ δεχθῆ σαράντα παρὰ μίαν.
 'Εκεῖ λοιπόν, βρέ Περικλῆ, 'στὸ κρῶτος τῶν Μικάδων,
 εἰς τὴν ἑστίαν τὴν θερμὴν 'Ηφαίστων κί' 'Εγκαλάδων,
 ἐπήγῃ καὶ ὁ Τσάρεβιτς μετὰ τοῦ Γεωργίου
 νὰ προσκυνήσουν τοὺς βωμοὺς τῶν Βούδδα τοῦ 'Αγίου,
 ἐνθ' ὁ 'ἐβάβιζαν σιγὰ κατὰ τὴν λίμνην Βῆδα
 ἐνὸς ἀστοῦ 'Ιάπωνος ἐσάλεψε ἡ βῆδα
 κί' ἐκτύπησε τοῦ Τσάρεβιτς τὴν σφαιρίαν κάραν,
 χωρὶς νὰ δόσῃ δ' αὐτὸ τὸ κτύπημα δεκάραν
 πλὴν μόλις ἐτοιμάζετο νὰ ξαναθευτερώσῃ
 καὶ καταγῆς ἀνασθῆγον τὸν Τσάρεβιτς νὰ στρώσῃ,
 ὁ Πρίγκηψ μας Γεώργιος, τὸ φλογερό παιδί,
 ὅπου ἀνάβει 'γρήγορα σὰν ἴσκα καὶ δαδί,

ἐθῆκωσε τὸ χέρι του, τὸ τόσο ντελικάτο,
 καὶ μὲ τοῦ δίνει 'στὸ σταυρὸ κί' ἀμέσως πάρτον κάτω.
 Π.—Βρὲ τί μοῦ λές;
 Π.— Τί νὰ σοῦ πῶ...
 Π.— 'Ίσπου παρὼν καὶ σὺ;
 Φ.—Καθὼς ἡ ράβδος ἄλλοτε τοῦ θεοῦ Μειουθῆ
 ἐχώρισε τὴν Ἐρυθρὰν εἰς δύο ἴσα μέρη
 κί' δὲ οἱ 'Εβραῖοι 'πέρασαν ἡμέρα μεσημέρι,
 ἔτσι κί' ἡ ράβδος, Περικλῆ, τοῦ Πρίγκηπος ἡ ἀπονος
 ἐχώρισε τὴν κεραιλὴν τοῦ δυστυχοῦς 'Ιάπωνος,
 κί' 'Ἦλι λαμὰ σαθαθθαὶ ἐμοῦγχορις ὁ τάλας
 κί' ἀπῆλθε πρὸς ἀνάπαυσιν 'στοῦ Βούδδα τὰς ἀγκάλας.
 Π.—Θεὸς 'σχωρῆς τὸν...
 Φ.— Δι' αὐτῆς τῆς ἀνθρωποθεσίας
 ἐσώθη ὁ Διάδοχος ἀπάσης τῆς Ρωσίας,
 ὁ δὲ ντελικάτος ἐπράταξε μὲ τὴν 'Ελλάδα πάλιν
 καὶ πὰς λαὸς ἐξύμνησε τοῦ Πρίγκηπος τὴν πάλην,
 ὁ δὲ Φιλήμων τὸν καυγὰ μὲ τὸν Νομάρχη ἀψησε
 καὶ πρὸς τὸν Τσάρον, Περικλῆ, πολλὰ ἐνηλεγγάρμας,
 ὁ Τσάρος δὲ ὡς ἀδελφὸς καὶ τέκνον ἐν Χριστῷ
 ἀπίστευτε 'σὺν Δῆμαρχον θερμὰ εὐχαριστῶ.
 Οὐχ' ἔττον κί' ἡ Μικάδωνα κί' ὁ κύριος Μικάδωσ
 ἔζητησαν φερί φερί τὴν σχέσιν τῆς 'Ελλάδος,
 ἀλλ' ὁμως κί' ὁ Θεοδωρος μὲ στόμφον ἐκπορῶθη
 διτὴ 'στὰς ἡμέρας τοῦ ὁ Τσάρεβιτς ἐσώθη,
 παντοῦ δὲ τὸ κατόρθωμα ἐγέννησε τὸν τρέμο
 καὶ τῶν προγόνων αἰ σκαὶ καὶ πάλι 'πῆραν δρόμο,
 καὶ δὴ ἐνεφανίσθησαν κρυφίως εἰς πολλούς,
 Μισέλληνας. Φιλέλληνας, φρονίμως καὶ τρελοῦς.
 'Εγὼ δὲ γόνυ ταπεινῶς πρὸ τοῦ 'Υψίστου κλίνω,
 ποῦ πάλιν κατεδόξατο τὸ ἔθνος τῶν 'Ελλήνων,
 προσέρχομαι μαγαλάρωμα γενναίον ἐπαυτοῦ...
 Π.—'Ὅρος πενήντα ματσουκλαῖς, ἀχρεῖον ἐρεπτόν.

'Αραβῶνες εὐτυχίαι. ποῦ τοὺς φέλλω ἐκ φύξῃς.

'Ὁ εὐκαλότος Ἀραβῶν καὶ ἡ Μαίρη Κασουβέτι,
 ποῦ τοὺς ἔτρωγε ὡς τῶρα ὁ σεβνῆς καὶ τὸ σελεῖτι,
 ἀμείωθησαν ἂν ἄλλωθεν ἀραβῶνες δακτυλίδια
 μὲ βρὰ λόγια τῆς ἀγέτης, δίχως λούσα καὶ στολιθῶ.
 Τόσοι δ' ἔρωτες τῆς γυμνῆς παρηγοῦντος φλογεροί
 γὰ νὰ 'δοῦν μὲ τίποτα Μόσχα, πόσῃ νύξη λιγοσῆ,
 καὶ μετὰ κί' ὁ κροβαθῶμος, ἔπειτα τίποτα συροσῆ,
 καὶ δὲν παύει κλειδιόπρωτα τὴν ἡλικίαν τῆς ὁμορφῆς,
 'Ἐλα σπῆρε τοῦς νυμφίους, καλλιστοφάνη Ἰμῆν!
 τρεῖς φορὰς εὐλογημένο τὸ στεφάνι τῶν... ἡμῶν!

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Θεοικαλῆς καὶ καρφερότης ἐκ τῶν πρώτων ἐὰν εἶσαι
 'στοῦ 'Ρωμοῦ' τὸ καρφερόν κρῆμα κίτσε σταυροσῆδι,
 ὅπου κίτσε παρακλιόμας τοῦ κορυφῆ «'Αγῆ-Σβῆος»,
 'σὴν Πλατεῖαν 'Όμοιως, τὴν κοσμοῦν θεομυθῶδι.
 Ὁ δὲ Σταυρὸς Γεωργίου, καρφερῆς ἐκ τῶν σπανίων,
 διευθύνει ὅπως σπῆσει τοῦ 'Ρωμοῦ' τὸ Καρφερόν,
 κί' ἔχει μόνο μὲ δεκάρα ὁ παρῆμοις καρφερός,
 ποῦ ἰδεὰς καταβάζει 'στὰ κεφάλια μας σφαῖλας.

'Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν ὡς κάνω — πῶς 'στὸ σπῆσι μου ἀνέβῃ
 'σὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κί' ἀπὸ τοῦδῃ νουσοῦσαι,
 μὲ ξενοδοχεῖον Σόδη — δαδ' ἰσὸ λάδι σπῆσι 'στὸ ξόδι,

μὲ Χημειόν, μὲ μὲ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οικοδομῆ,
 καὶ μὲ χῆρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μωμῆ.

Τυπογραφεῖον «'Αστὸς» τοῦ Προσπεῖου δρόμος—τυπώνεται καὶ ὁ «Ρωμῆος» καλοπληροῦναι ὁμως